

שרית ישי הזמנה לקונצרט של דייוויד בואי ב'בומבלי' * ומדווחת:

כעת, שלוש שעות וחצי לפני המופע, יורדים כולם אל הרחבה שלפני קרלטון טאווארס ונעלמים בתוך מגינות לונדוניות שחורות, שיובילו אותם אל ומבלי ארינה. הסצנה הזו כמו לקוחה מתוך סרט. גם הסצנות הבאות אחריה. את רואה דמויות סטראוטיפיות, המלוות כל "התרחשות" — כפי שזה מכונה בעגת הרוקנר'ול. יש שם, למשל, בלונרית אמריקאית קטנה ורעשנית, המספרת לי על רגל אחת בהדרה-שירותים, שהיא משתגעת על התיסרוקת של בואי. "את יודעת", היא לוחשת, "לפני שהוא היה מפורסם, נהגתי לספר בעצמי את השערות שלו".

אלוהים אדירים, אני חושבת לעצמי, מתי הוא לא היה מפורסם? ובכלל, מי זו הבלונרית הזו, שאינה מכירה כלל אותי אבל מספרת לי בהדרה-שירותים על היחסים שלה עם בואי, וגם מציעה לי מציצה מהג'וינט שלה.

אחרי רגע היא נעלמת בתוך המכונית השחורה, שתוביל אותה לוומבלי.

יש שם גם כושי דקיק, המהלך לו בצעדי פנתר. "היי מן, האו יו דואינג מאן?" הוא אומר לכל מי שנקרה בדרכו.

אחר כך אני רואה אותו על הבימה, מגלה שהוא אינו אלא הגיטאריסט המהולל קרלוס אלאמר. ויש כמובן מה שנקרא "רוד מנג'ר" — מפלס הרר, הוא מאיץ באנשים להיכנס למוניות, מטפס בין הקומות הלוח ושוב, הלוח ושוב.

דבותי, ההיסטוריה חוזרת

השעה כמעט רבע ל-5, וסוף סוף מטלפנת אל אוסטי-מבוא איימי, המזכירה, ואנחנו מוזמנות אחר כבוד לעלות אל חדרו של האליל.

אלוהים קטן

ה כוכב עצמו גרם לי אכזבה רבה. הנסעתי ללונדון כדי לראיין אותו. הראיון הוסדר מראש באמצעות פטריק נאלי, שהוא מקדם-המכירות של דייוויד בואי ושל זמרים ולהקות רוקנר'ול ידועים אחרים. הובטחו לנו ראיון וכרטיסים למופע. הראיון אמור היה להתקיים על-פי בחירתי, בפאריס או בלונדון. נאלי הציע את פאריס. "בפאריס", הוא אמר, "אנחנו עורכים מסיבה משגעת במקסיס, אחרי ההופעה". מסיבה לדייוויד בואי במקסיס מעוז הבור

שמו לדייוויד בואי, ומאו הפך שמו לאגדה.

עשרות האנשים העובדים במסע הירח הרציני יורדים כעת אל אולמות-המבוא. אנחנו יושבות באולם המרכזי, מביטות בתדהמה איך החבר'ה בג'ינס ובחולצות-טי, שעליהם כתוב שם המופע, מתערכים באורחים המעונבים של המלון היוקרתי. בשניה אחת איכר המלון מהקרירות שלו והפך למקום חם מאוד.

לכולם תלויה דיסקית על הצוואר, שעליה הצלילית של בואי, שהיא סמל המופע. הדיסקית הזו תאפשר להם אחר כך מעבר חופשי מן האולם אל מאחרי הקלעים.

גם מאחורי הקלעים יש איזורים חשובים פחות וחשובים יותר. אל הטריטוריה של בואי נכנסים יחיד"י סגולה בלבד. בנייתמותה רגילים לא מתקרבים אל האליל.

* צילום: רבקה בורוביץ

טכנאים, מאפרות, מלכישות, תאורנים, מנהלים ואפילו צלמת צמודה — כולם נמצא אישם בשחקים, ידוע כאמן המתכנן בקפידה את הקריירה שלו, את התקליטים שלו, את המופעים שלו. זיסבלאט, המנהל עסקים ומסעי" הופעות של להקות כמו רולינג-סטונס, דוראן דוראן או אדם והאנט, ידוע כאיש שאינו שם את כספו על קרן-הצבי. איש ההולך על בטוח.

ג'וינט בשרותים

ארבע שעות קודם לכן, במלון קרלטון טאווארס, הכניסה כמרחקה. המלון האלגנטי הפך לאחד רונה למיצרם של אלילי הרוקנר'ול המגיעים ללונדון. בואי מתאכסן בקומה ה-16 בחדר מס' 1614.

הוא בא ללונדון לשלוש הופעות. בואי נולד כאן ב-1946, בפרבר בשם בריקסטון. שמו היה דייוויד ג'ונס. רק מאוחר יותר, כאשר התחיל לפתח את הקריירה שלו, החליט שהשם דייוויד ג'ונס אינו מספיק מושך. הוא שינה את

בואי, אליל הרוקנר'ול שמקומו כסולם ההיראכיה של עולם-הפופ נמצא אישם בשחקים, ידוע כאמן המתכנן בקפידה את הקריירה שלו, את התקליטים שלו, את המופעים שלו. זיסבלאט, המנהל עסקים ומסעי" הופעות של להקות כמו רולינג-סטונס, דוראן דוראן או אדם והאנט, ידוע כאיש שאינו שם את כספו על קרן-הצבי. איש ההולך על בטוח.

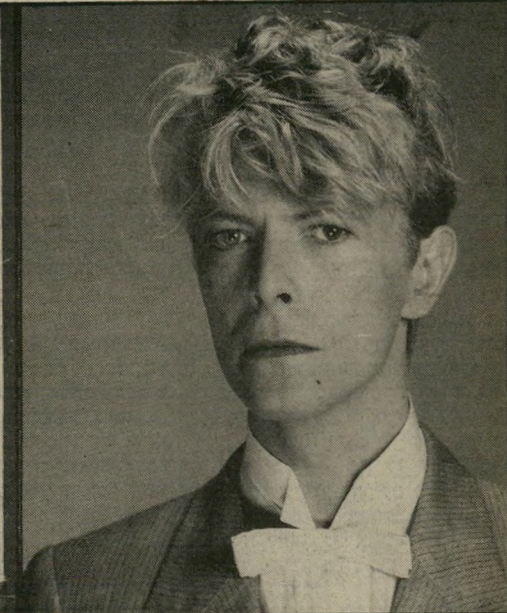
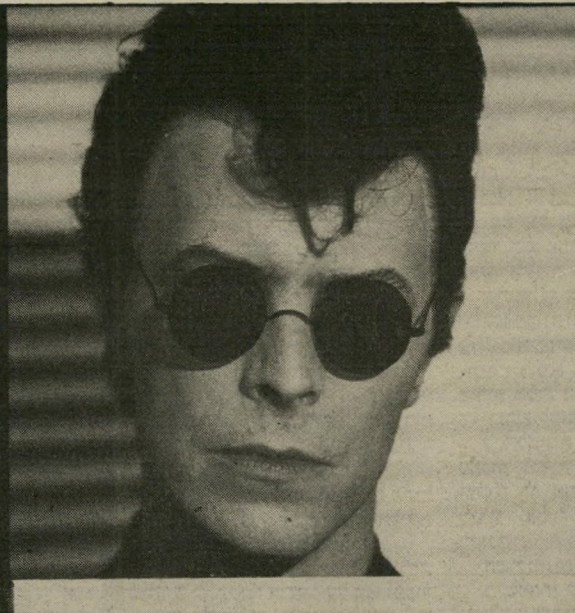
מהרגע שבו התקשרו אליו אנשיו של בואי וביקשו ממנו לנהל את מסעו של המאסטר הגדול, ידע זיסבלאט שהם עומדים לכבוש מחדש את הקהל — כך הוא אומר לי רגע לפני תחילת הקונצרט, שיהפוך להיות בדיכרי ימי עולם-הפופ לאחר מריגעייה-שיא בקר-יירה המופלאה של דייוויד בואי.

אנחנו עומדים בשער האחורי מאחורי הקלעים. 140 אנשים עדיין עוסקים במסע אור הירח הרציני.

לוין. קרלטון טאווארס" המהיר שברובע נייטסבריג' בלונדון שינה ברקה אחת את תרמיתו זקירה-אלגנטית. השעה היתה 4 ימוני. בעוד ארבע שעות עומד להתקיים הקונצרט השני של דייוויד בואי באיצטדיון ומבלי.

הקונצרט הראשון התקיים יום קודם לכן. הביקורות בלונדון יצאו מגידון. שני אנשים לא היו מופתעים מהכיקור זית הנלהבות, משפע דיכרייה-שבה, ומחיאיות-הכפיים הסוערות של המבקרים: דייוויד בואי וביל זיסבלאט, לפיק מופעי הרוקנר'ול הכל-יכול, מפיק גם את מסעו הנוכחי של בואי, נקרא בתרגום חופשי, "מסע אור-הירח רציני".

שם המסע הוא בעצם שורה הלקוחה ותוך שירו הנודע של בואי, שאינו ירד מעל המקומים והרדיו: בואי רקוד.

בואי: "גמרת' עם הסמים, גמרת' עם האלכוהול, אני לוקח ויטאמינים!"